

5. 2. 2020

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Ústavní právo - Digitální stát se nesmí stát falešnou modlou. Vyvažujme a hlouběji přemýšlejme.

V posledním čase se v české kotlině hodně mluví o tzv. digitální Ústavě. Samozřejmě nejde jen o věc výhradně tuzemskou, obdobné debaty s různou mírou intenzity probíhají ve většině států Evropy.

Hlavním cílem chystané legislativy je zakotvit do českého práva vymahatelné právo fyzických a právnických osob na poskytnutí služeb orgány veřejné správy v digitální podobě. A tomu zrcadlově odpovídající povinnost veřejné moci tyto služby adekvátně poskytovat.

Související aktuální ctižádostí našich zákonodárců je také snaha stvořit závazný seznam digitálních služeb, na jejichž poskytnutí má každý člověk (nejen občan) právní nárok.

K věci již byla nejedna konference, bylo popsáno mnoho papírů, pardon gigabajtů. Nic proti snahám o modernizaci našeho státu, ale dovoluji si nyní nabídnout stručný vyvažující námět jdoucí do jisté míry proti main-streamu v této oblasti.

In medias res: Obdobně jako například Pavel Hasenkopf a další konzervativní právníci plédují za to, aby se mezi základní ústavou zaručená práva zařadilo i nezadatelné a nezrušitelné právo člověka (nejen občana) na klasickou- papírovou komunikaci s úřady. Ale i s klíčovými (zhusta oligopolními) společnostmi typu banka, dodavatelé plynu, vody či elektřiny nebo zdravotní pojišťovna.

A dále pak zformovat ústavní právo na platbu hotovostí!

Smysl věci je nejenom v ochraně starších občanů, kteří nepracují (či nemohou pracovat) s digitálními technologiemi, ale i ochranou práva člověka před povinností mít počítač či obdobné zařízení. Služby státu musí být dostupné každému, nejen lidem s počítači a tablety.

Stejně tak platba hotovostí se nesmí stát „zločinem“ a osoba bez platební karty renegátem. Koneckonců již nyní řada občanů pokládá za psychologicky hodně nekomfortní, že stát a banky ví o každém jeho kroku, když platí kartou.

Možno namítnout, proč naši normu norem zaplevelovat dalšími články (v ústavě jsou články, ne paragrafy). Nicméně pokud se chystá, že se do ní dostanou „práva digitální“, říkám silným hlasem, ať se tam tedy analogicky přidají i práva na „klasickou konzervativní“ správu. A právo na přístup k veřejným službám skutečně pro každého, a to dokonce i pro počítačového analfabeta či odpůrce digitálního Matrixu.

Prostě věci se musí rozvážně a odpovědně vyvažovat, páni politici, a to platí i pro ústavní právo.

JUDr. Petr Kolman, Ph.D.,
právník a publicista

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Vybrané otázky poskytování zdravotních služeb na dálku](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [„Za každou kauzou je živý příběh“](#)
- [Ombudsman na Maltě - základní parametry a role. A v čem bychom se mohli poučit i my v Česku?](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [Rozhovor s JUDr. Veronikou Janoušek Rudolfovou, samostatnou advokátkou specializující se na sportovní právo](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [Fotbaloví agenti vs. FIFA ve světle stanoviska generálního advokáta Soudního dvora Evropské unie](#)